SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 608/2021-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [redacted], [redacted], [redacted], zastúpenej JUDr. Alexandrom Parajosom, advokátom, Skladná 236/64, Košice, proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 30Up/503/2021 z 11. mája 2021 a uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 30Up/503/2021 z 23. júna 2021 v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 30Up/503/2021 z 25. júna 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 31. júla 2021 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) platobným rozkazom a odmietnutím jej odporu proti platobnému rozkazu v upomínacom konaní. Okrem toho navrhuje odklad vykonateľnosti platobného rozkazu.

II.

2. Okresný súd v upomínacom konaní platobným rozkazom z 11. mája 2021 zaviazal sťažovateľku zaplatiť žalobcovi [redacted] eur s príslušenstvom. Sťažovateľka, zastúpená advokátom, podala elektronicky, no nie na predpísanom formulári podľa § 11 ods. 2 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákona o upomínacom konaní“) odpor proti platobnému rozkazu. Okresný súd preto uznesením vyššieho súdneho úradníka z 23. júna 2021 odpor sťažovateľky odmietol.

3. Sťažovateľka proti tomuto uzneseniu podala sťažnosť, o ktorej rozhodol okresný súd uznesením z 25. júna 2021 tak, že jej sťažnosť zamietol. Podľa okresného súdu forma, v ktorej sa v upomínacom konaní podáva odpor, v prípade využitia elektronických prostriedkov vyplýva z § 11 ods. 2 zákona o upomínacom konaní, podľa ktorého odpor treba podať na zverejnenom formulári. Nedodržanie formy má za následok odmietnutie odporu. Svoj záver podporil odkazom na rozhodnutia ústavného súdu a poukázal na to, že sťažovateľka bola v konaní zastúpená advokátom.

III.

4. Podľa sťažovateľky okresný súd založil odôvodnenie na prílišnom formalizme a diskriminačnom prístupe, keďže možno akceptovať odpor, ktorý je podaný elektronickými prostriedkami, i keď nie na zákonom predpísanom formulári. Okrem toho okresnému súdu vytkol, že sa nevyporiadal s otázkou neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmluve, na základe ktorej bolo žalobcovi platobným rozkazom priznané plnenie.

IV.

5. Proti platobnému rozkazu okresného súd podala sťažovateľka odpor, o ktorom rozhodol okresný súd uznesením tak, že ho odmietol. Proti uzneseniu o odmietnutí odporu podala sťažovateľka sťažnosť, o ktorej rozhodol okresný súd uznesením tak, že ju zamietol. Možnosť prieskumu rozhodnutí okresného súdu na základe odporu a sťažnosti treba považovať za účinný právny prostriedok ochrany práv sťažovateľky (IV. ÚS 102/09). Preto bola ústavná sťažnosť vo vzťahu k platobnému rozkazu a uzneseniu vyššieho súdneho úradníka odmietnutá pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

6. Čo sa týka porušenia základných práv sťažovateľky uznesením okresného súdu, ktorým bola odmietnutá jej sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, treba uviesť, že otázka odmietnutia elektronicky podaného odporu advokátom v upomínacom konaní inak ako na predpísanom formulári bola riešená vo viacerých rozhodnutiach ústavného súdu, podľa ktorých takýto postup okresného súdu nevedie k porušeniu základných práv žalovaného, ktorý zastúpený advokátom podal odpor inak ako predpísanom formulári (I. ÚS 472/2020, IV. ÚS 192/2021). Z týchto rozhodnutí vyplýva, že ak sťažovateľ zanedbá svoju povinnosť a odpor podá elektronicky, nie však prostredníctvom na to určeného formulára, potom sa sám vystaví následku, ktorý spočíva v odmietnutí odporu podľa § 12 ods. 1 písm. c) zákona o upomínacom konaní, keďže podľa § 11 ods. 2 zákona o upomínacom konaní pre uplatnenie právomoci okresného súdu zaoberať sa dôvodnosťou odporu je nevyhnutné dodržať jeho zákonom predpísanú formu. Vychádzajúc z týchto záverov ústavného súdu, nemožno namietané rozhodnutie okresného súdu považovať za také, ktoré by nemalo základ v právnych predpisoch. Namietané uznesenie zodpovedá zmyslu a účelu použitých ustanovení zákona o upomínacom konaní. Teda ak sťažovateľka nedodržala zákonom ustanovený postup pri podaní odporu, ktorý nepodala prostredníctvom na to určeného elektronického formulára, nemohlo dôjsť k porušeniu ňou uvedených základných práv. Preto bola ústavná sťažnosť vo vzťahu k uzneseniu okresného súdu z 25. júna 2021 podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá ako zjavne neopodstatnená.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. októbra 2021

Robert Šorl
predseda senátu